

جامی برای پیر مردها نیست!

وضعیت این روزهای پرسپولیس که تیمی بی انگیزه و کم رمق است نمادی از شرایط فوتبال کشور است که در آن خبری از پدیده های جوان، تفکر برنده، فوتبال باطراوت و... نیست

سید مصطفی صابری | روزنامه نگار

پرونده

هر لحظه که به پایان بازی پرسپولیس و النصر نزدیک تر می شد بیم تعجب هواداران فوتبال بیشتر می شد؛ پرسپولیس که برابر الهلال قدر تمند و میزبان با دو مهاجم بازی کرده بودو طی یک نیمه حسابی مجازات شده بود؛ در بازی با النصر به رغم میزبانی و غیبت ستاره های رقیب، در شرایطی که نیاز مبرمی به پیروزی داشت با تک مهاجم بازی می کرد و عجیب تر این که انگیزه ای هم در بازی این تیم دیده نمی شد. انگار بازیکنان سنگین، بی روحیه و ناامید بودند. نبود روحیه جنگجویی و جاه طلبی در شکل بازی تیم و ساق های بازیکنان به وضوح دیده می شد. سن بالا، اشیاع شدن، تغییرات مکرر ترکیب و خیلی چیزها می تواند علت این اتفاق باشد. گاهی پرسپولیس یک بازی را واگذار کرده؛ اما لاقال هواداران از شکل بازی تیم شان راضی بودند. اما مدت ها است این تیم نه خوب نتیجه می گیرد؛ نه زبیا بازی می کند؛ حتی در خیلی از بازی ها از حمله همین رقابت با النصر اگر مهاجمان حریف دقت بیشتری داشتند یا کندوز درون دروازه سرخ ها نبود به احتمال زیاد با گل های بیشتری بازی را واگذار می کردند. اما ریشه این اتفاق در چیست؟ چرا روزگاری پرسپولیس که در نقل و انتقالات محروم بود آن چنان پر شور بازی می کرد و این روزها حالش خوب نیست؟ آیا فقط رقبای داخلی و خارجی اش قوی تر شده اند یا دلایل این موضوع را باید در تغییر هویت تیمی و سن بالای و انگیزه پایین بازیکنان هم جست و جو کرد؟ در این پرونده مروری داریم بر حضور ستاره های جوان در پرسپولیس دهه ۹۰ و تأثیری که روی تثبیت ترکیب این تیم داشتند و جای خالی پدیده ها و محصولات آکادمی ها را هم مرور می کنیم.

تیم برانکو ساخته شد نه خریداری!

تیم جسور ، جنگنده و با ذهنیت برنده ای که برانکو ساخت و تا فینال آسیا رفت مجموعه ای از بازیکنانی بود که در سن کم به این تیم آمدند

تیم برانکو در لیگ برتر و آسیا حسابی می درخشید و چنان بدنه با ثبات و قدرتمندی داشت که بعدها کالدرون و یحیی هم از آن استفاده کردند و زمینه قهرمانی های مکرر تیم فراهم شد. اما آیا آن تیم پرستاره خریداری شد یا پرستاره ساخته شد؟ اگر مروری بر تیم برانکو داشته باشیم می بینیم که بسیاری از بازیکنانش قبل از برانکوزمان علی دایی و حتی اوایل حضور خود او از تیم های لیگ یکی یا بازیکنان ناشناس تستی جذب می شدند. مابقی هم بازیکنان مطرح لیگ برتری نبودند که خریدشان مستلزم هزینه زیاد باشد. خلاصه تیم برانکو ساخته شد نه خریداری. هر چه بود اعتماد به بازیکنان جوان، توجه به ساختار تیمی و ایجاد انگیزه و روحیه تیمی، هویت برنده بودن و اثرگذاری مثبت کادرفنی روی بازیکنانی بود که تجربه نداشتند اما لبریز از انگیزه بودند. همین تصویری که در پایین صفحه مشاهده می کنید گویای این ادعا است که تیم با چه میانگین سنی کمی در سال ۲۰۱۷ در لیگ قهرمانان آسیا حاضر شد. مروری بر این نام ها داریم و حتی بازیکنانی که در تصویر نیستند.

درخشیده و این روند خوب و مستمر جز با تلاش ممکن نیست. اما به رغم همه این محبوبیت، در همه تیم های بزرگ کم بازیکنان جوان در تیم ها کنار پیشکوهستان بازی می کنند؛ حرف امروز فوتبال ما این نیست که پرسپولیس باید از امیری که این فصل خیلی مصدوم بوده یا عالیشاه که فرم خوب قبلی را ندارد عبور کند؛ بلکه موضوع این است که اولاً باید فرصت کسب تجربه برای جوان ترها فراهم شود و ثانياً بازیکنان باتجربه برای حضور در لیگی فرسایشی همزمان با لیگ آسیا گزینه مناسبی نیستند و مصدومیت های مکرر روند آن ها و تیم را خراب می کند.

مهدی ترابی؛ خوش تکنیک

سن پیوستن به تیم: ۲۴ سال

شاید در این فهرست مهدی ترابی زمان حضورش در پرسپولیس بیشترین سن را داشته. او به عنوان مهره ای باتجربه که اکپتان دوم سپاهیا هم بود به پرسپولیس آمد و جالب این که در همان سن و سال کم بازی و گل ملی هم داشت. او طی چند فصل یکی از دلایل موفقیت های مکرر تیم بود؛

بی حاشیه، سربه زیر و پابه توپ. امسال سپاهان از الگوی سال ها قبل پرسپولیس استفاده کرد و بیشتر بازیکنان جوان و موفق لیگ را به تیمش اضافه کرد. حالا همان طور که امثال عالیشاه، ترابی و... سال ها در پرسپولیس تداوم داشتند می توان امید داشت امثال لیموجی، محبی، حزباوی و... برای سپاهان بازی کنند تا با کمترین تغییر این تیم طی چند سال ثبات و فوتبالی یک دست ارا دهد. برخلاف پرسپولیس که طی

سال های اخیر الگوی بازی هایش به کرات تغییر کرده چون داشته های مر بیان مدام تفاوت های اساسی داشته است.

محسن مسلمان؛ مهندس بلا منازع

سن پیوستن به تیم: ۲۳ سال

محسن مسلمان در دو مقطع و طی فاصله کوتاهی به پرسپولیس آمد، دفعه اول ۲۳ ساله بود و دفعه بعدی هم ۲۵ ساله، او در هر دو مقطع بسیار موفق بود. علت اصلی حذفش از تیم هم فنی نبود. هر چند بعد از پرسپولیس نتوانست فرم خوبش را حفظ کند.

انگار او فقط برای بازی در پرسپولیس ساخته شده

بود. جالب است که او در حالی سال هاست در فوتبال ما حضور ندارد که تازه ۳۴ ساله شده و دوسال هم از وحید امیری کوچک تر است. مسلمان از آن استعداد هایی بود که راحت به خاطر رفتار خودش و همین طور مدیریت اشتباه حاکم بر باشگاه ها آن طور که حفش بودندرخشید و تداوم نداشت. رفقای او طی سال ها یعنی پیام صادقیان که ۲۱ سالگی در پرسپولیس چهره شد و احمدزاده که او هم در ۲۱ سالگی از پارسه به پرسپولیس آمد آن طور که اوایل فوتبال شان درخشش داشتند تداوم نداشتند. اما هر چه بود همه آن ها در آن سال ها جوان، باطراوت و جاه طلب بودند. خود مسلمان در لیگ قهرمانان آسیا پاس های شگفت انگیز و کلاس جهانی می داد و در آخرین فصل حضورش در پرسپولیس هم در شرایطی بهترین پاسور لیگ شد که حدود تیمی از لیگ را به خاطر تنبیه انضباطی نیمکت نشین بود.

علی علیپور؛ ماجرای فرار از مدرسه

سن پیوستن به تیم: ۱۹ سال

علیپور که با پرسپولیس آقای گل لیگ شد ۱۹ ساله بود که به پرسپولیس آمد؛ در اولین دربی که تجربه کرد روی پاس زیبای مرحوم هادی نوروزی گلزنی کرد. همان جا بود که یک شوخی بین فوتبالی ها شکل گرفت که علیپور از مدرسه فرار کرده و در دربی گلزنی کرده است. البته برخلاف طارمی، علیپور آن طور که باید نتوانست در پر تغال بدرخشد، در تیم ملی هم لاقال در روز های اوجش حفش را نگرفت. او این

ZENDEGI-SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان

چهارشنبه • اول اسفند ۱۴۰۳
۲۰ شعبان ۱۴۴۶ • ۱۹ فوریه ۲۰۲۵
شماره ۲۱۷۱۱

۲۹۳۰

روزها در بازگشت به پرسپولیس عملکرد متوسطی دارد، اما نمی توان نادیده گرفت که وقتی تنها ۲۳ سال داشت عنوان آقای گلی را با زدن ۱۹ گل کسب کرد و در همان فصل یعنی سال ۹۷، در مجموع لیگ و بازی های آسیایی ۲۶ گل زد که در نوع خودش رکورد جالبی محسوب می شود.

بشار رسن؛ پسر خوب

سن پیوستن به تیم: ۲۰ سال

همه خارجی های بی کفیتی که فقط روی اعصاب هواداران بودند و بعد هم با شکایت کلی پول گرفتند را فراموش کنید، بشار محبوب ترین خارجی فرمزها بود که بی حاشیه، حتی بعد از فوت مادرش برای تیم بازی کرد. هر چند خود او هم بهترین فرمش را در پرسپولیس تجربه کرد؛ اما جای خالی او در خط هافبک پرسپولیس که کمابیش فاقد خلاقیت است حس می شود. بشار از آن بازیکنانی بود که خیلی به پرسپولیس کمک کرد؛ اما خودش هم با حضور در دو فینال آسیا اعتباری کسب کرد و فیکس تیم ملی کشورش شد. همین موضوع نشان می دهد آن روزهای پرسپولیس شاهد چه تیمی بودیم.

بیرانوند؛ مرز با یک محبوبیت

سن پیوستن به تیم: ۲۴ سال

نه تنها در پرسپولیس؛ بلکه در کلیت فوتبال ما سال ها است که یک بازیکن تراز اول و خاص به تیم ملی معرفی نشده؛ شاید با ارفاق بتوان مهدی قائدی را تنها بازیکن خوبی که طی ۵ سال اخیر در فوتبال ما دیده شده دانست. در همین برهوت بازیکن است که بیرانوند حتی با این که در سال آخری که در پرسپولیس بود گل های ناچوری خورد و در تراکتور هم آن بازیکن آماده و شمرکز نیست، اما همچنان فیکس تیم ملی است و حتی به نظر می رسد حضورش در تیم ملی باعث شده با برخی از حواشی او مثل فسخش یا ماجرای شیرینی دادنش آن طور که باید رخوردنشود. اما بیرانوند بهترین دورانش را در همان تیم نصف نیمه برانکو که از نقل و انتقالات محروم بودو فقط ۱۳، ۱۴ بازیکن بزرگ سال داشت سپری کرد. جایی که او با عملکرد فوق العاده اش به ویژه مقابل السد و ژاوی حضور قرمزها در فینال آسیا را رقم زد. زمان زیادی از آن سال ها نگذشته، اما حالا استانداردها یک دروازه بان ۲۴ ساله در درون دروازه تیم های بزرگ، ریسک محسوب می شود چون از بازیکن سازی، توجه به فوتبال پایه و میدان دادن به آن ها غافل شدیم.

صادق محرمی؛ در بیل دوطرفه

سن پیوستن به تیم: ۲۰ سال

جالب است که بیشتر خاطرات فوتبالی خوبی که از بیشتر نام هایی که گفتیم داریم برمی گردد به همان تیم معروف برانکو. شاید غیر از طارمی که بعد از آن هم درخشید؛ بقیه این فهرست بهترین روزها را در همان سن کم تجربه کردند؛ یکی دیگر شان هم صادق محرمی، مدافع راست ۲۰ ساله ای که از ملوان به

پرسپولیس آمد تا رامین رضائیان را نیمکت نشین کند. البته خود رامین هم فقط ۲۴ سال داشت که به پرسپولیس آمد. اما دو فصل بعد توسط محرمی جوان نیمکت نشین شد. محرمی در بیل های دوطرفه جالبی می زد و دروند مثبتی برایش تصور می شد. اما او هم نه در ده باشگاهی، نه ملی آن درخشش لازم را داشت. شاید برانکو فوت کوزه گری خاصی داشت که توانسته بود از بازیکنانی مثل انصاری که به عنوان بازیکن تستی در تمرینات آمده بود ملی پوش بسازد، شجاع خلیل زاده را بدون اشتباه در ترکیب استفاده کند؛ کنعان زادگان را در ۲۶ سالگی تبدیل به مدافعی بی اشتباه کند و حتی باعث شدسید جلال حسینی در آن سن و سال تیمی یک نفره باشد.